

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217010825
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4217010825.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci obžalovaného M.. T. A., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného M.. T. A. proti rozsudku Okresného súdu Komárno, sp. zn. 3T/95/2017 zo dňa 10.09.2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 12.02.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného M.. T. A. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného M.. T. A. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistenom období najmenej od roku 2010 až do dňa jeho zadržania 1. apríla 2017 v G. v byte na C. X., kde býval v spoločnej domácnosti so svojou manželkou O.. V. A., nar. 22.7.1951, tejto minimálne raz do mesiaca pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával znevažujúc ju ako ženu, ponižoval ju rôznymi hrubými vyjadreniami zosmiešňujúcimi jej fyzický výzor a spochybňujúcimi jej príťažlivosť pre iných mužov, expresívnymi výrazmi sa jej vyhrážal zabitím, najmenej v troch prípadoch ju fyzicky aj napadol a to tak, že v jednom prípade jej vykrútil ruku, nakoľko sa nevhodne vyjadrila o jeho priateľke, ktorú v tom čase mal, v ďalšom prípade jej zahryzol do prsta tak silno, že jej prehryzol kožu a naposledy v októbri 2016 ju udrel päšťou do tváre tak, že mala prerazenú vrchnú peru z vnútornej strany, okrem toho jej opakovane, aspoň raz do mesiaca naznačoval úder päšťou tak, že jej svoju päšť priložil k tvári v tesnej blízkosti nosa, pričom poškodená takéto správanie pociťovala ako ponižujúce a stresujúce, vyvolávajúce v nej obavu o jej zdravie a život, pričom naposledy dňa 1.4.2017, keď prišla domov okolo 14.00 hod., našla v kuchyni otvorený plyn na všetkých štyroch horákoch, nezapálený a keď to obvinenému vyčítala, začal jej nadávať a vyhrážal sa vulgárnymi výrazmi, ktorých obsahom bolo to, že všetko v byte vyhodí do vzduchu preto poškodená - aj s prihliadnutím na to, že takáto situácia nastala už aj pred mesiacom až dvomi, keď takisto zapol plyn na všetkých štyroch horákoch bez zapálenia, oznámila vec polícii.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 208 ods. 1 písmeno a/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s tým, že výkon uloženého trestu obžalovanému podľa 51 ods. 1 Tr. zák. a § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienične odložil s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. mu ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov. Zároveň obžalovanému uložil podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej O.. V. A..

Uvedený rozsudok v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu, sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v celom rozsahu, a aby odvolací súd rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám tak, že ho spod obžaloby oslobodí v celom rozsahu alebo alternatívne napadnutý

rozsudok súdu I. stupňa zruší v zmysle § 320 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a vec postúpi v zmysle § 280 ods. 2 Tr. por. inému orgánu, pretože sa nejedná o trestný čin ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok. V prípade, ak by sa odvolací súd s týmto návrhom nestotožnil, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátiť tomuto súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Vyjadril nesúhlas s rozsudkom súdu I. stupňa poukazujúc na to, že počas prípravného konania až do konca popieral spáchanie trestnej činnosti kladnej mu za vinu. Poukázal na to, že súd I. stupňa založil napadnutý rozsudok iba na tvrdení poškodenej O.. V. A.. V zápisnici o výsluchu obvineného zo dňa 02.04.2017 jednoznačne uviedol, že nikdy v živote žiadnu ženu neudrel. Vyjadril svoj názor, že jeho manželka klame, keď tvrdila, že bol veľa krát opitý. Samotná poškodená vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní mala uviesť, že ich manželstvo bolo od začiatku problematické, nebolo dobré ale keďže manžel (obžalovaný) pracoval v Bratislave a ona v Komárne, vo vzťahu pokračovali. Asi pred desiatimi rokmi sa mal stať vážnejší incident, keď ju mal chytiť pod krk. O tomto incidente však poškodená nepredložila žiadne trestné oznámenie, žiadnu lekársku správu a neuviedla ani žiadnych svedkov.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania následne poukázal na celý rad konfliktov, ku ktorým malo medzi ním a poškodenou, podľa výpovedí poškodenej, dôjsť. Obžalovaný namietal, že ani o jednom incidente označenom poškodenou táto nepredložila žiadne dôkazy, či už trestné oznámenie, lekárske správy, alebo ďalšie dôkazy. Poškodená mala tvrdiť, že keď sa vrátil na dôchodok, tak užíval v nadmernom množstve alkohol. Túto skutočnosť nepotvrdil žiadny so svedkov a vyvrátila ju aj znalkyňa MUDr. Lívia Katonová, ktorá v záveroch znaleckého posudku konštatovala, že u neho nebola diagnostikovaná žiadna zo závislostí, na ktorejkoľvek z návykových látok vrátane alkoholu a neodporučila nariadenie žiadnej z foriem ochranného liečenia. Poškodená uvádzala, že jej mal nadávať do kuriev, pričom túto skutočnosť taktiež nepotvrdil žiadny zo svedkov a žiadny zo svedkov nepotvrdil ani fyzické útoky a ani žiadne vyhrážanie sa poškodenej. V roku 2015 podala návrh na rozvod, ktorý vzala späť a žiadala konanie vo veci zastaviť. V roku 2016 boli spolu na svadbe synovca obžalovaného. K tomuto uviedol, že týraná žena alebo žena, ktorej by bolo ubližované psychicky alebo fyzicky by nevzala návrh na rozvod manželstva späť a taktiež by nešla na svadbu v spoločnosti človeka, ktorý by ju týral alebo ktorý by jej ubližoval akýmkoľvek spôsobom. Poškodená disponovala jednoizbovým bytom, ktorý sa nachádzal v Komárne a bol vo výlučnom vlastníctve poškodenej. V prípade ak by pociťovala z jeho strany akékoľvek fyzické, psychické útoky alebo vulgárne nadávky, ba dokonca vyhrážanie, teda akoby povedala ťažké príkorie, mala možnosť odísť do tohto bytu a veci ohľadne spoločného trojizbového bytu, ktorý mu bol pridelený ešte ako policajtov, mohla riešiť prostredníctvom inštitútu vysporiadania BSM v civilnom sporovom konaní. Dal do pozornosti skutočnosť, časť výpovedi poškodenej, v ktorej mu vyčítala, že míňa peniaze na iné ženy a na erotické linky a uviedla, že manžel (obžalovaný) dala sledovať či nemá iné ženy. Z tohto je zrejmé, že poškodená na neho žiarlila a udalosti, ktoré následne nastali sú len jej pomstou ohrdutej ženy a nie týranej ženy, ženy, ktorá sa chcela pomstiť manželovi a pritom získať kontrolu nad majetkom. Poukázal na znalecký posudok PhDr. Róberta Máthého, PhD., v ktorom poškodená jednoznačne uviedla, že správanie sa obžalovaného na ňu nemal skoro nijaký dopad a iste nie je týranou osobou. Zároveň poukázal na jednotlivé, vo veci vykonané dôkazy, predovšetkým na výpovede svedkov, ktorí boli vypočutí aj pred súdom I. stupňa. Opakovane poukázal aj na závery znaleckých posudkov, tak MUDr. Lívie Katonovej zo záverov znaleckého posudku ktorej vyplýva, že u neho nebola diagnostikovaná žiadna zo závislostí, na ktorejkoľvek návykovej látky vrátane alkoholu, čo vyvracalo tvrdenia poškodenej, že denne pil alkohol, taktiež znalkyňa neodporučila nariadenia žiadnej z foriem ochranného liečenia. Poukázal aj na závery znaleckého posudku PhDr. Róberta Máthého, PhD., z ktorých rezonuje záver, že v dôsledku psychického a fyzického týrania, z ktorého je obvinený nedošlo i vzniku syndrómu týranej osoby v zmysle psychologického chápania tohto syndrómu a ani nedošlo k vážnemu ohrozeniu duševného zdravia poškodenej. Súd I. stupňa nevenoval pozornosť skutočnosti, že z výpovedí priamych svedkov - susedov obžalovaného a poškodenej, jednoznačne rezonuje záver, že žiadne kriky, buchoty, hádky alebo akékoľvek vyhrážky zabitím, či iným ubližovaním zo strany obžalovaného poškodenej sa nepotvrdili. Všetci svedkovia tiež uviedli, že obžalovaného nikdy nevideli opitého a na poškodenej nepozorovali žiadne zranenia. Poškodená k svojim tvrdeniam nepredložila žiadne lekárske správy, listinné dôkazy a ani žiadne trestné oznámenia okrem Rozhodnutia o priestupku zo dňa 24.11.2016, kde ju mal udrieť bezdôvodne päťou do tváre. Z lekárskej správy vyplynulo, že u poškodenej boli zistené zranenia a to trzná rana pery, avšak jednoznačný dôkaz o tom, že táto trzná rana bola spôsobená práve ním sa nepodarilo zabezpečiť a nebol postihnutý za fyzický útok. I napriek skutočnosti, že z výpovedí priamych susedov rodiny a priateľov jednoznačne rezonuje záver, že akékoľvek vulgárne nadávky, vyhrážky zabitím, či iným ubližovaním zo strany obžalovaného na poškodenú sa nepotvrdili, ako aj že obžalovaného nikdy nevideli opitého, súd I. stupňa nesprávne právne posúdil zistený skutkový stav. Poznamenal, že ak vôbec nastali údajné útoky, vzhľadom na

časové odstupy medzi nimi, nebolo možné označiť to za stav trvalý, išlo skôr, ak vôbec k nim došlo, o ojedinelé ataky, ktoré sa pritom nevyznačovali zvláštnou hrubosťou. Výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, čo v jeho prípade podľa jeho názoru absentuje a teda takýto rozsudok je nepreskúmateľný. Časový sled tvrdených útokov a ich intenzita nedávajú reálny základ pre také právne závery, k akým dospel súd I. stupňa.

Podľa ustálenej súdnej praxe a platnej judikatúry týranie je také zlé zaobchádzanie s osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti, bezcitnosti a určitou vytrvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie, teda ide o telesnú alebo duševnú bolesť, ktorá ovplyvňuje obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvá celkom krátky, prechodný čas. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a hlavne zo záverov znaleckého posudku PhDr. Róberta Máthého PhD. je možné ustáliť záver, že neboli naplnené znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, pretože nedošlo k vzniku syndrómu týranej osoby v zmysle psychologického chápania tohto syndrómu a ani nedošlo k vážnemu ohrozeniu duševného zdravia poškodenej.

Podľa jeho názoru aj iné manželstvá prechádzajú lepšími a horšími obdobiami, vo veľkej väčšine manželia tieto manželské krízy zvládajú a v prípade keď to tak nie je situáciu riešia rozvodom alebo odsťahovaním zo spoločnej domácnosti. Záver o vine musí byť založený na jednoznačnej zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti. Takýto záver nemožno vyvodiť len na podklade dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a ktoré považuje súd I. stupňa za nepochybné, keď ďalšie vo veci vykonané dôkazy podľa jeho názoru (teda podľa názoru obžalovaného) pripúšťajú aj druhú protichodnú a vylučujúcu verziu, podľa ktorej v predmetnom skutku absentuje zákonný znak týrania.

Zo zásady prezumpcie nevinu uvedenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva nielen zásada *in du bio pro reo* ale aj to, že obžalovanému musí byť vina preukázaná. Je síce faktom, že údajné správanie sa tak ako tvrdí poškodená voči jej osobe mohlo presiahnuť rámec normálneho spolužitia v rodine, avšak na druhej strane podľa jeho názoru, údajným konaním mohol naplniť nanajvýš znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané podľa § 293 ods. 7 Tr. por. v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa na verejné zasadnutie nedostavil, upovedomenie o termíne verejného zasadnutia mal riadne doručené a zachovanú lehotu na prípravu na verejné zasadnutie, svoju neprítomnosť riadne ospravedlnil a požiadal, aby bolo vykonané v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch odvolania nad rámec ktorých uviedol, že obžalovaný bol vyše 40 rokov policajtom, dosiahol hodnosť plukovníka, pričom za celý život mal iba dva priestupky, z toho jednej, ktorý bol spomínaný v písomných dôvodoch odvolania a druhý za parkovanie, pričom v odpise z registra trestov nemá žiadny záznam a celý život žil usporiadaným spôsobom. Navrhol rozhodnúť tak ako bolo uvedené v návrhu v písomnom odôvodnení odvolania.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že súd I. stupňa dospel k správny záverom, tak skutkovým ako aj právnym a uložený trest považovala taktiež za zákonný.

Navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „*reformatio in peius*“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých

okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu sa odvolací súd plne stotožnil tak so skutkovými, ako aj právnymi závermi súdu I. stupňa. Súd I. stupňa vychádzal pri svojom rozhodnutí z rozsiahle vykonaného dokazovania, ktoré bolo vykonané tak v prípravnom konaní ako aj pred samotným súdom I. stupňa. Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne poukázal na jednotlivé vo veci vykonané dôkazy, ktoré vyhodnotil tak jednotlivo ako aj v ich súhrne a následne dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu tak, ako je uvedené v skutku napadnutého rozsudku a že svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí kto blízkej osobe spôsobí psychické utrpenie údermi, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním ktoré ohrozovalo jeho fyzické a psychické zdravie a obmedzovalo jej bezpečnosť.

Aj keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať a vo svojej výpovedi v prípravnom konaní spáchanie skutku poprel, súd I. stupňa správne vychádzal predovšetkým z výpovede poškodenej, ktorá hodnoverným spôsobom a v podstate nemenne či už v prípravnom konaní ako aj pred samotným súdom I. stupňa popísala správanie sa obžalovaného voči jej osobe. S výpoveďou poškodenej korešponduje aj výpoveď svedkyne L. I. G., ako aj závery znalcov predovšetkým znalca z odboru psychológia odvetvie klinická psychológia dospelých PhDr. Róberta Máthého PhD., ktorý vo svojom znaleckom posudku ohľadom osoby poškodenej uviedol, že u nej nedošlo k vzniku syndrómu týranej osoby a ani k vážnemu ohrozeniu jej duševného zdravia, avšak konanie obžalovaného mohla prežívať ako zraňujúce a ako príkorie, pričom následkom jeho hrubého správania sa bolo depresívne ladenie emotivity. Uvedený znalec zároveň v záveroch znaleckého posudku poukázal na to, že poškodená disponuje nadpriemerným intelektom, je schopná správne vnímať a vierohodne reprodukovať prežité udalosti a udalosti, ktoré popísala vo svojich výpovediach mohla zažiť tak ako ich popísala. Zároveň uviedol, že poškodená nemala tendenciu skresľovať realitu a jej všeobecná schopnosť vierhodne vypovedať je nadpriemerná a špecifická schopnosť vierhodne vypovedať je zachovaná.

Znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia odvetvie psychológia MUDr. Lívia Katonová ohľadom osoby obžalovaného síce uviedla, že u neho nebola diagnostikovaná žiadna zo závislostí, na ktorejkoľvek z návykových látok vrátane alkoholu (na čo správne poukazoval aj obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania), avšak konštatovala, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu trpel organickou kognitívnou poruchou ľahkého stupňa, škodlivým užívaním návykovej látky - alkoholu a dňa 01.04.2017 aj opitnosťou ľahkého až stredného stupňa. Uvedená organická kognitívna porucha podľa znalkyne nemala vplyv na jeho rozpoznávacie schopnosti, avšak mala vplyv na jeho ovládacie schopnosti v zmysle zníženia pre posudzovanie súdu nevýznamnou mierou. V danom prípade je potrebné uviesť, že hoci obžalovaný poukazoval na výpovede svedkov - susedov, rodinných priateľov, ktorí vo svojich výpovediach nemali potvrdiť skutočnosti uvádzané poškodenu, ide o trestnú činnosť, ktorá sa deje „za dverami bytu“, kde nie sú vo väčšine prípadov prítomní žiadni ďalší svedkovia. Vzhľadom na závery znaleckého posudku znalca PhDr. Róberta Máthého PhD. ani odvolací súd nemal dôvod spochybňovať tvrdenia poškodenej, ktoré uvádzala vo svojich výpovediach.

Týranie blízkej a zverenej osoby z zmysle § 208 ods. 1 Tr. zák. sa rozumie také zlé nakladanie so zverenou alebo blízkou osobou, ktoré sa vyznačuje hrubším stupňom necitlivosti a bezohľadnosti s určitým trvaním. Podľa ustálenej súdnej praxe sa nevyžaduje aby u blízkej alebo zverenej osoby vznikli následky na zdraví ale musí ísť o také konanie, ktoré týraná osoba pre jeho hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. V danom prípade správanie sa obžalovaného uvádzané v skutku napadnutého rozsudku svojím spôsobom súd I. stupňa správne vyhodnotil ako hrubé, bezohľadné a také, ktoré poškodená voči svojej osobe pociťovala ako ťažké príkorie. Vzhľadom na obdobie uvádzané v skutku napadnutého rozsudku, vychádzajúce zo stavu vykonaného dokazovania, teda „v presne nezistenom období najmenej od roku 2010 až do dňa jeho zadržania 01.04.2017“, mohol súd I. stupňa právne kvalifikovať konanie obžalovaného aj podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie

§ 138 písm. b/ Tr. zák. Vzhľadom na skutočnosť, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa odvolaním napadol len obžalovaný, nebolo možné toto pochybenie súdu I. stupňa napraviť.

Pokiaľ obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania namietal, že poškodená ak pociťovala jeho konanie ako ťažké príkorie, mohla svoju situáciu riešiť rozvodom alebo odsťahovaním sa do svojho bytu, ktorého výlučnou vlastníčkou bola ona, v tomto smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že v roku 2015 podala poškodená návrh na rozvod, avšak obžalovaný sa v tom konaní vyjadril, že sa nechce rozvieť a sudkyňa prejednávajúca návrh poškodenej na rozvod manželstva s obžalovaným ich manželstvo nerozvieďla a usmernila ich na riešenie problémov prostredníctvom psychológa. Ani odsťahovaním sa so spoločnej domácnosti nebola povinná poškodená riešiť svoju situáciu s obžalovaným.

Čo sa týka výroku súdu I. stupňa o uložení treste obžalovanému, tu súd I. stupňa postupoval podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. kde zisťoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v prípade obžalovaného, pričom správne konštatoval, že nie je možné prihliadnuť ani na jednu z nich. Takto súd I. stupňa ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, teda v rozpätí 3 roky až 8 rokov. Aj odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu I. stupňa, že na obžalovaného je postačujúce pôsobiť trestom výchovným a nie represívnym na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, preto uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe v trvaní troch rokov a povinnosti ospravedlniť sa poškodenej osobne, považoval za zákonný a správny. Súd I. stupňa uložil obžalovanému v rámci probačného dohľadu nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe povinnosť osobne sa ospravedlniť sa poškodenej O. podľa § 51 ods. 4 písm. e/ Tr. zák. Keďže súd I. stupňa rozhodoval po 01.08.2019, teda za účinnosti zákona č. 214/2019 Z. z. mal ukladať túto povinnosť obžalovanému podľa § 51 ods. 4 písm. f/ Tr. zák. Keďže zákon č. 214/2019 Z. z. bol pre obžalovaného priaznivejší. Nemalo to však žiadny vplyv na samotné rozhodnutie a preto súd I. stupňa ponechal napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v nezmenenom stave.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, odvolací súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.